पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सान-पाकुर्य्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। दधिपयसोरुभयो-रप्यार्त्तौ सायं प्रातश्चागतानुभयविधानपि 'देवान्', भागहीनान् करोति। अतस्तत्परिहारायेन्द्रदेवताकं शरावपञ्च-कपरिमितव्रीहिं निष्पाद्य 'ओदनं निर्व्वपेत्'। तस्मादैन्द्रादो दनात् पूर्व्वं 'देवतानां', मध्ये मुख्यम् 'अग्निं', अष्टाकपालेन पुरोडाशेन 'यजेत्'। तेनाग्निप्रमुख्याः 'देवताः', सर्व्वा एव प्रीणयति। काश्चिद्देवता अग्निमेवानुवर्त्तन्ते 'अन्याः', तु इन्द्र-मेव, हविर्द्वयेन द्विविधा अपि 'ताः' तान् प्रीणयति। पयो वा इत्यादि पूर्व्ववत्॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यस्य व्रत्येहन् पत्न्यनालम्भुका स्यात् तामपरुध्य यजेत। जघनेन वेदिमन्तर्वेदिवोदशुल्वं संनहनं स्तृणीयाद्यदा चिराचीणा स्यादथैनामुपक्रयेतामूहमस्मीति। तदिदं विधत्ते। "अर्द्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते। यस्य व्रत्येहन् पत्न्यनालम्भुका भवति। तामपरुध्य यजेत। सर्व्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिष्ट्वोपक्रयेत। अमूहमस्मि। सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋक्त्वम्। तावेहि सम्भ-वाव। सह रेतो दधावहै। पुंसे पुत्राय वेत्तवे। राय-स्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्य्यायेति। अर्द्ध एवैनामुपक्रयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः" इति। व्रत्येहन् यागानुष्ठानदिने यस्य यजमानस्य पत्नी अनालम्भुका स्पृष्टुमयोग्या रज-स्वला भवति, एतदीयस्य 'यज्ञस्य', 'अर्द्धः' एको भागः,